

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

1999

2004

Έγγραφο συνόδου

ΤΕΛΙΚΟ
A5-0208/2000

18 Ιουλίου 2000

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με την έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο με στόχο τη διαφύλαξη των σημερινών δομών του αθλητισμού και τη διατήρηση της κοινωνικής λειτουργίας του στο κοινοτικό πλαίσιο – Έκθεση του Ελσίνκι για τον αθλητισμό
(COM(1999) 644 – C5-0088/2000 – 2000/2055(COS))

Επιτροπή Πολιτισμού, Νεότητας, Παιδείας, Μέσων Ενημέρωσης και Αθλητισμού

Εισηγητής: Pietro-Paolo Mennea

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδα

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	4
ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ	
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	11
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ	15

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Με την από 13ης Δεκεμβρίου 1999 επιστολή της, η Επιτροπή διεβίβασε στο Κοινοβούλιο την έκθεσή της με στόχο τη διαφύλαξη των σημερινών δομών του αθλητισμού και τη διατήρηση της κοινωνικής λειτουργίας του στο κοινοτικό πλαίσιο – Έκθεση του Ελσίνκι για τον αθλητισμό (COM(1999) 644 – 2000/2055(COS)).

Κατά τη συνεδρίαση της 18ης Φεβρουαρίου 2000, η Πρόεδρος του Κοινοβουλίου ανακοίνωσε ότι παρέπεμψε την έκθεση αυτή, για εξέταση επί της ουσίας, στην Επιτροπή Πολιτισμού, Νεότητας, Παιδείας, Μέσων Ενημέρωσης και Αθλητισμού και, για γνωμοδότηση, στην Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής και στην Επιτροπή Νομικών Θεμάτων και Εσωτερικής Αγοράς (C5-0088/2000).

Κατά τη συνεδρίασή της στις 27 Ιανουαρίου 2000, η Επιτροπή Πολιτισμού, Νεότητας, Παιδείας, Μέσων Ενημέρωσης και Αθλητισμού όρισε εισηγητή τον κ. Pietro-Paolo Mennea.

Κατά τις συνεδριάσεις της στις 29 Φεβρουαρίου, 22 Ιουνίου και 13 Ιουλίου 2000, η επιτροπή εξέτασε την έκθεση της Επιτροπής καθώς και το σχέδιο έκθεσης.

Κατά την τελευταία ως άνω συνεδρίαση, ενέκρινε την πρόταση ψηφίσματος με 25 ψήφους υπέρ, 0 ψήφους κατά, και 3 αποχές.

Ήσαν παρόντες κατά την ψηφοφορία οι βουλευτές: Giuseppe Gargani, πρόεδρος· Vasco Graça Moura, αντιπρόεδρος· Ulru Livari, αντιπρόεδρος· Pietro-Paolo Mennea, εισηγητής· Κωνσταντίνος Αλυσανδράκης (αναπλ. Αλέξανδρου Αλαβάνου), Roberta Angelilli (αναπλ. Thierry de La Perriere), Ole Andreasen, Pedro Aparicio Sánchez, Per-Arne Arvidsson (αναπλ. Christopher Heaton-Harris), Geneviève Fraisse, Lissy Gröner, Ruth Hieronymi, Magdalene Hoff (αναπλ. Barbara O'Toole), Lucio Manisco, Maria Martens, Mario Walter Mauro, Jens Dyhr Okking, Doris Pack, Roy James Perry, Christa Prets, Frédérique Ries (αναπλ. Marieke Sanders-ten Holte), The Earl of Stockton (αναπλ. Vittorio Sgarbi), Christine de Veyrac, Kathleen Van Brempt, Luckas Vander Taelen, Eurig Wyn, Teresa Zabell και Μυρσίνη Ζορμπά (αναπλ. Martine Roure).

Η γνωμοδότηση της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων και Εσωτερικής Αγοράς επισυνάπτεται στην παρούσα έκθεση.

Η Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής αποφάσισε στις 14 Ιανουαρίου 2000 να μην γνωμοδοτήσει.

Η έκθεση κατατέθηκε στις 18 Ιουλίου 2000.

Η προθεσία για την κατάθεση των τροπολογιών θα αναγράφεται στο σχέδιο ημερήσιας διάταξης της περιόδου συνόδου κατά την οποία θα εξεταστεί η έκθεση.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την έκθεση της Επιτροπής με στόχο τη διαφύλαξη των σημερινών δομών του αθλητισμού και τη διατήρηση της κοινωνικής λειτουργίας του στο κοινοτικό πλαίσιο – Έκθεση του Ελσίνκι για τον αθλητισμό (COM(1999) 644 – C5-0088/2000 – 2000/2055(COS))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής (COM(1999) 644 – C5-0088/2000¹),
- έχοντας υπόψη το Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τον Αθλητισμό που διεξήχθη στην Ολυμπία στις 20-23 Μαΐου 1999, το οποίο υπογράμμισε τη σημασία του αθλητισμού για τη μεγαλύτερη προσέγγιση των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- έχοντας υπόψη τη δήλωση αριθ. 29 για τον αθλητισμό που προσαρτάται στη Συνθήκη του Άμστερνταμ,
- έχοντας υπόψη τη Λευκή Βίβλο της Επιτροπής για την εκπαίδευση και την κατάρτιση²,
- έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών για το «ευρωπαϊκό πρότυπο του αθλητισμού»³,
- το ψήφισμά του της 17ης Δεκεμβρίου 1998 σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν επείγοντως για την καταπολέμηση του ντοπαρίσματος στον αθλητισμό⁴,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Βιέννης στις 11-12 Δεκεμβρίου 1998,
- έχοντας υπόψη τις εκθέσεις του της 13ης Ιουνίου 1997 σχετικά με τον ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα του αθλητισμού⁵ και της 22ας Μαΐου 1996 σχετικά με τη ραδιοτηλεοπτική αναμετάδοση αθλητικών εκδηλώσεων⁶,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 50 των συμπερασμάτων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 19ης-20ης Ιουνίου 2000 στη Santa Maria da Feira, στο οποίο ζητείται να ληφθούν υπόψη οι ιδιαιτερότητες του αθλητισμού στην Ευρώπη καθώς και η κοινωνική του λειτουργία,
- έχοντας υπόψη την απόφαση Bosman του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁷,
- έχοντας υπόψη τις αποφάσεις του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για τις

¹ Δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

² COM(95) 590 τελ.

³ ΕΕ C 98 της 09.04.99, σελ. 291.

⁴ ΕΕ C 98 της 09.04.99, σελ. 291.

⁵ ΕΕ C 200 της 30.06.97, σελ. 252.

⁶ ΕΕ C 166 της 10.06.96, σελ. 109.

⁷ (C-415/93)

υποθέσεις Deliège και Lehtonen,

- έχοντας υπόψη το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την προετοιμασία της αναθεώρησης των Συνθηκών και της προσεχούς Διακυβερνητικής Διάσκεψης,
 - έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με το σχέδιο κοινοτικής στήριξης της καταπολέμησης του ντόπινγκ στον αθλητισμό⁸,
 - έχοντας υπόψη τις συστάσεις της Διάσκεψης Helsinki Spirit 2000 του Ευρωπαϊκού Δικτύου Γυναικών και Αθλητισμού (ΕΔΓΑ),
 - έχοντας υπόψη την ανεπαρκή απάντηση της Επιτροπής στην κοινοβουλευτική ερώτηση της 18.01.2000 σχετικά με το αίτημα αναγνώρισης της ιδιαιτερότητας του ερασιτεχνικού αθλητισμού,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 47, παράγραφος 1, του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Πολιτισμού, Νεότητας, Παιδείας, Μέσων Ενημέρωσης και Αθλητισμού και τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων και Εσωτερικής Αγοράς (A5-0208/2000),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο αθλητισμός αποτελεί ιδανικό βήμα κοινωνικής συμμετοχής και συνοχής και ότι, συνεπώς, πρέπει να αποτελεί αναπόσπαστο μέρος των υφιστάμενων κοινοτικών προγραμμάτων, τα οποία θα πρέπει να τον αξιοποιήσουν για να καταπολεμήσουν τον κοινωνικό αποκλεισμό, τη βία, τις ανισότητες, τον ρατσισμό και την ξενοφοβία,
- B. λαμβάνοντας υπόψη τη διάχυτη ανησυχία για την εκδήλωση επιλήψιμων μορφών βίας, ρατσισμού και ξενοφοβίας στο πλαίσιο αθλητικών εκδηλώσεων,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι καθήκον των κρατών μελών και των αθλητικών οργανισμών να διασφαλίσουν την προστασία των πολιτών τους σε έναν χώρο ελευθερίας και δικαιοσύνης, στο πλαίσιο της διοργάνωσης αθλητικών εκδηλώσεων,
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη την εξάπλωση του φαινομένου της χρήσης αναβολικών και την ανησυχητική διεύρυνση του οργανωμένου εγκλήματος στον τομέα αυτό με σοβαρές συνέπειες λόγω του νομοθετικού κενού που εξακολουθεί να υπάρχει· λαμβάνοντας υπόψη την ολοένα μεγαλύτερη κατάχρηση φαρμάκων, η οποία προκαλεί σοβαρές βλάβες στην υγεία των αθλητών· έχοντας υπόψη την ανάγκη να συστήσουν οι ευρωπαϊκές αθλητικές αρχές κοινούς κανόνες που θα πρέπει να εφαρμοσθούν στο θέμα της χρήσης αναβολικών,
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη την ύπαρξη, στον επαγγελματικό αθλητισμό, οικονομικών ανισορροπιών μεταξύ των συλλόγων και των αθλητών, καθώς και τα προβλήματα κατάρτισης των νεαρών αθλητών που προέκυψαν κατόπιν της έκδοσης της απόφασης Bosman,
- ΣΤ. εκτιμώντας ότι ο επαγγελματικός αθλητισμός και η εμπορική εκμετάλλευσή του έχουν αναχθεί σε επιχείρηση· φρονώντας, ωστόσο, ότι η νομοθεσία περί ανταγωνισμού και οι τέσσερις ελευθερίες θα πρέπει να εφαρμόζονται στις εμπορικές πτυχές του αθλητισμού·

⁸ COM(1999) 643

εκτιμώντας, εξάλλου, ότι κατά την εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης για τον αθλητισμό, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά του τομέα, όπως έχει ήδη αναφέρει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο,

- Z. λαμβάνοντας υπόψη τη θέση που έλαβε η Επιτροπή αναφορικά με το ψήφισμα της 22.05.96 του Κοινοβουλίου σχετικά με την παραχώρηση αποκλειστικών δικαιωμάτων αναμετάδοσης σε σταθμούς που εκπέμπουν ελεύθερα, προκειμένου να διασφαλιστεί η πρόσβαση του μεγαλύτερου μέρους του πληθυσμού στις αθλητικές εκδηλώσεις μεγάλου ενδιαφέροντος,
- H. λαμβάνοντας υπόψη την τεράστια οικονομική ανάπτυξη του αθλητισμού, που οδήγησε στην αύξηση της αξίας των τηλεοπτικών δικαιωμάτων, των χορηγιών, της εμπορευματοποίησης και όλων των άλλων συναφών και βοηθητικών οικονομικών δραστηριοτήτων και στον πολλαπλασιασμό των διεθνών διοργανώσεων και την επακόλουθη αύξηση των θέσεων εργασίας στον τομέα αυτό,
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η άσκηση οικονομικών δραστηριοτήτων στον τομέα του αθλητισμού εκ μέρους νομικών και φυσικών προσώπων υπόκειται στους κανόνες της Συνθήκης και του κοινοτικού δικαίου,
- I. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο αθλητισμός αποτελεί εξαιρετικά επωφελές μέσο παιδείας και κοινωνικής ένταξης για όλα τα κοινωνικά στρώματα και ότι, συνεπώς, πρέπει να λαμβάνεται δεόντως υπόψη από τις εθνικές και κοινοτικές πολιτικές,
- ΙΑ. εκτιμώντας τις πολύ θετικές συνέπειες της άθλησης στο πλαίσιο της ανάπτυξης της ευρωπαϊκής πολιτικής στον τομέα της υγείας,
- ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η επαγγελματική δραστηριότητα και το καθεστώς των αθλητών πρέπει να εκτιμώνται και να προστατεύονται δεόντως και να λαμβάνονται επαρκώς υπόψη από τα κράτη μέλη και τις εθνικές και διεθνείς αθλητικές ομοσπονδίες,
- ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία της δημιουργίας σε όλα τα κράτη μέλη μιας αθλητικής ομοσπονδίας που να εποπτεύει τη διάδοση και την άσκηση των αθλητικών δραστηριοτήτων από άτομα με ειδικές ανάγκες και τις λιγότερο ευνοημένες κοινωνικές τάξεις και ζητώντας να δοθεί μεγαλύτερη προσοχή στα αθλητικά προγράμματα και στις εκδηλώσεις που απευθύνονται σε αυτές τις κατηγορίες,
 - 1. χαιρετίζει τις θέσεις της Επιτροπής όσον αφορά τις σημαντικές παιδευτικές και κοινωνικές λειτουργίες του αθλητισμού· τονίζει τον ενοποιητικό χαρακτήρα του αθλητισμού και τη σημασία του όχι μόνο σε ό,τι αφορά τη σωματική ανάπτυξη αλλά και στο πνευματικό επίπεδο, καθώς προωθεί σημαντικές κοινωνικές αξίες, όπως το ομαδικό πνεύμα, ο έντιμος συναγωνισμός, η συνεργασία, η ανεκτικότητα και η αλληλεγγύη·
 - 2. υπογραμμίζει ότι η Κοινότητα οφείλει να λάβει υπόψη την αυτονομία και την αρμοδιότητα των αναγνωρισμένων αθλητικών φορέων, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο, σε ό,τι αφορά τη διοίκηση και την οργάνωση των αντίστοιχων αθλητικών κλάδων·
 - 3. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να συμπεριλάβει την εργασία που έχει ήδη επιτελεσθεί από το Ευρωπαϊκό Δίκτυο των Ιδρυμάτων Σωματικής Αγωγής καθώς και τα θέματα της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης των αθλητών στα προγράμματα της ΕΕ

SOCRATES και LEONARDO και να προωθήσει επίσης την επανένταξη των αθλητών στην αγορά εργασίας μετά το τέλος των αθλητικών τους δραστηριοτήτων·

4. χαιρετίζει την προθυμία της Επιτροπής στην έκθεση του Ελσίνκι να υποβάλει προτάσεις για συνοδευτικά, συντονιστικά και ερμηνευτικά μέτρα σε κοινοτικό επίπεδο για να ενισχυθεί η νομική ασφάλεια του αθλητισμού και η ειδική κοινωνική και εκπαιδευτική αποστολή του·
5. υπογραμμίζει τη σημασία της σωματικής αγωγής στα σχολεία και καλεί τα κράτη μέλη να δώσουν τη δέουσα σημασία στο μάθημα της φυσικής αγωγής στα προγράμματα όλων των σχολείων και να ενθαρρύνουν τους νέους να συμμετέχουν στον ερασιτεχνικό αθλητισμό·
6. θεωρεί ως αυτονόητο ότι η Επιτροπή αναγνωρίζει ως σταθερώς καθιερωμένες τις βασικές αρχές που θέσπισε η απόφαση Bosman και καλεί, κατά συνέπεια, την Επιτροπή να υποστηρίξει δομές αυτοδιοίκησης στον χώρο του αθλητισμού, οι οποίες θα προωθούν την αλληλεγγύη και θα ενθαρρύνουν την κατάρτιση και την εξέλιξη αθλητών, τόσο στα μικρότερα τοπικά σωματεία, όσο και στους μεγάλους διεθνώς αναγνωρισμένους συλλόγους, και υπενθυμίζει στην Επιτροπή ότι τέτοιες δομές και στόχοι είναι πλήρως συμβατές με την γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στην υπόθεση Bosman· ζητεί από την Επιτροπή, αφενός να μην λάβει μέτρα ούτε να υποβάλει προτάσεις που ενδεχομένως θέτουν υπό αμφισβήτηση την αρχή που καθιερώθηκε με την απόφαση Bosman και, αφετέρου να υποστηρίξει τις δομές αλληλεγγύης που ευνοούν την κατάρτιση και ανάπτυξη των αθλητών·
7. καλεί τις αθλητικές ομοσπονδίες να αναζωογονήσουν την εσωτερική δημοκρατία και να λάβουν υπόψη τους τις διάφορες ανάγκες και τις μεθόδους διαχείρισης που σχετίζονται με τον επαγγελματικό και τον ερασιτεχνικό αθλητισμό, θεσπίζοντας τις κατάλληλες αντιπροσωπευτικές δομές·
8. καλεί τη Διακυβερνητική Διάσκεψη να συμπεριλάβει ρητή αναφορά στον αθλητισμό στο άρθρο 151 της Συνθήκης προκειμένου να αναγνωρίσει η ΕΕ με τη δράση της το πολιτιστικό, οικονομικό και κοινωνικό φαινόμενο που αποτελεί ο αθλητισμός·
9. επαναλαμβάνει το αίτημά του προς την Επιτροπή⁹ να εξετάσει τις διατάξεις των διαφόρων κρατών μελών σχετικά με τη δημόσια επιδότηση επαγγελματικών συλλόγων και να συμβάλει στη διαφάνεια της οικονομικής κατάστασης των επαγγελματικών συλλόγων·
10. καλεί ιδιαίτερα την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να λάβει υπόψη της κατά τη χάραξη της κοινοτικής πολιτικής στον τομέα της υγείας το θετικό ρόλο του αθλητισμού για την υγεία·
11. υπενθυμίζει τα συμπεράσματα της έκθεσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το ρόλο του αθλητισμού στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τη διοργάνωση ενός Ευρωπαϊκού Έτους Αθλητισμού·
12. καλεί την Επιτροπή να εξετάσει με ευνοϊκό πνεύμα αλλά και προσήλωτη στη Συνθήκη, τις πρακτικές που ευνοούν τη διάδοση του αθλητισμού στη βάση της ισότητας των ευκαιριών και οι οποίες συμβάλλουν, ως εκ τούτου, στην υγιή και διαφοροποιημένη ανάπτυξη του ευρωπαϊκού αθλητισμού·

⁹ ο.π. παράγραφος 6(στ)

13. εκφράζει το σεβασμό του για τις εθελοντικές δραστηριότητες στους αθλητικούς συλλόγους οι οποίοι επιδίδονται στον ερασιτεχνικό αθλητισμό, και ιδίως την εργασία με τους νέους και τις μειονότητες στον αθλητισμό και την κοινωνία· υπενθυμίζει την ανάγκη να εξασφαλιστεί ειδικός συντονισμός των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του ερασιτεχνικού αθλητισμού·
14. θεωρεί ότι οι εν λόγω δραστηριότητες πρέπει να τύχουν μεγαλύτερης υποστήριξης και ζητεί από την Επιτροπή να εξετάσει κατά πόσο η υποστήριξη αυτή μπορεί να υλοποιηθεί καλύτερα σε ευρωπαϊκό επίπεδο και να καλύψει περισσότερες δραστηριότητες·
15. προειδοποιεί για τις μεγάλες διαφορές που μπορούν να δημιουργηθούν αφενός μεταξύ πρωταθλητισμού και μικρότερων αθλητικών συλλόγων και, αφετέρου, μεταξύ επαγγελματικού και ερασιτεχνικού αθλητισμού· επισημαίνει ότι σε αμφότερες τις περιπτώσεις, το ένα είναι αδύνατο να υπάρξει χωρίς το άλλο και, επομένως, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα να διατηρηθεί, σε αμφότερες τις περιπτώσεις, η αμοιβαία υποστήριξη·
16. ζητεί να ενθαρρύνεται η δημιουργία αθλητικών ενώσεων, όταν στόχος τους είναι η στήριξη του ερασιτεχνικού αθλητισμού και των λιγότερο ευνοημένων τμημάτων της κοινωνίας·
17. σέβεται το πλαίσιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για τον αθλητισμό, αλλά συγχρόνως ζητεί από την Επιτροπή, σύμφωνα με το πνεύμα της Δήλωσης 29 στο Παράρτημα της Συνθήκης του Άμστερνταμ, να λάβει δεόντως υπόψη της τον εθνικό και περιφερειακό χαρακτήρα των αθλητικών δομών, καθώς και την ιστορική παράδοση του αθλητισμού στην Ευρώπη·
18. καλεί την Επιτροπή να συλλέξει και να διαδώσει σε μεγάλη κλίμακα τις καλύτερες πρακτικές που έχουν ακολουθηθεί τόσο από τις τοπικές και περιφερειακές αρχές, όπως παράγοντες της κοινωνίας και φορείς που διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στις ενώσεις για την τοπική αναγέννηση, όσο και από όσους παρέχουν και διευκολύνουν την παροχή υπηρεσιών προς όλους τους πολίτες της Κοινότητας·
19. ζητεί από τα κράτη μέλη και τις αθλητικές ομοσπονδίες να πραγματοποιήσουν μελέτη για το «εμπόριο» νεαρών αθλητών, η οποία θα επικεντρώνεται κυρίως στις συνέπειές του για τους αθλητές ηλικίας κάτω των 18 ετών που εισέρχονται στον επαγγελματικό αθλητισμό·
20. ζητεί από τη Διεθνή Ομοσπονδία Γυμναστικής να μην ενθαρρύνει το υπερβολικό αδυνάτισμα, το οποίο καταταλαιπωρεί τους γυμναστές και τους άλλους αθλητές·
21. ζητεί από τους αθλητικούς οργανισμούς να θεσπίσουν τις αναγκαίες αρχές για να μπορούν όλοι οι νεαροί αθλητές που προορίζονται για πρωταθλητισμό να λαμβάνουν εκτός από την αθλητική κατάρτιση και συμπληρωματική εκπαίδευση και επαγγελματική κατάρτιση· καλεί την Επιτροπή να συμπεριλάβει αυτές τις παραμέτρους στα προγράμματα SOCRATES και LEONARDO·
22. υπενθυμίζει στους αθλητικούς φορείς και στα κράτη μέλη τον στόχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εξασφαλίσει στους πολίτες της προστασία στους τομείς της ελευθερίας και της ασφάλειας και ζητεί από τις αρμόδιες αρχές να εντείνουν τη συνεργασία τους, προκειμένου να αποτραπεί η βία σε αθλητικές εκδηλώσεις·
23. ζητεί από τα κράτη μέλη να μεταφέρουν το συντομότερο δυνατόν στο εθνικό τους δίκαιο τη σύσταση του Συμβουλίου της 22.04.96 σχετικά με την πρόληψη και καταστολή των

επεισοδίων σε ποδοσφαιρικούς αγώνες και να προβλέψουν τις αυστηρότερες δυνατές κυρώσεις έναντι των υπαιτίων, σύμφωνα με το εγχειρίδιο για τη διεθνή αστυνομική συνεργασία που ενέκρινε το Συμβούλιο στις 21 Ιουνίου 1999¹⁰.

24. καλεί τα κράτη μέλη να εγκρίνουν στις νομοθεσίες τους πρακτικά μέτρα που θα ευνοούν τις ιδιωτικές επενδύσεις στον αθλητισμό·
25. καλεί επειγόντως τα κράτη μέλη που δεν το έχουν ακόμη πράξει να ιδρύσουν μια ομοσπονδία αθλητισμού για άτομα με ειδικές ανάγκες που παρουσιάζουν τόσο σωματικές όσο και μαθησιακές δυσκολίες, η οποία να αναγνωρίζεται και να ενισχύεται από τους επίσημους αθλητικούς φορείς· καλεί τα κράτη μέλη να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στην ανάπτυξη, χρηματοδότηση και προώθηση του αθλητισμού για τα άτομα με ειδικές ανάγκες και να διασφαλίσουν τις ειδικές τους ανάγκες ως μέρος του αθλητικού πνεύματος και να προωθήσουν ανταλλαγές μεταξύ αθλητών με και χωρίς ειδικές ανάγκες· καλεί, τέλος, τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να ενθαρρύνουν τον αθλητισμό και τις σωματικές δραστηριότητες για άτομα με ειδικές ανάγκες μέσω κοινοτικών προγραμμάτων·
26. καλεί τις αθλητικές οργανώσεις να καταναείμουν τις αρμοδιότητες στον τομέα του αθλητισμού μεταξύ γυναικών και ανδρών και να ενισχύσουν το ρόλο των γυναικών στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και επιπλέον να καταρτίσουν σχέδια για την ισότητα των δύο φύλων μεταξύ των μελών τους·
27. ζητεί η παραχώρηση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων να γίνεται σύμφωνα με την αντιμονοπωλιακή νομοθεσία, και τα δικαιώματα εκμετάλλευσης να χορηγούνται στις εταιρείες που αναλαμβάνουν τους κινδύνους που ενέχει η προετοιμασία των αθλητικών εκδηλώσεων· ζητεί επίσης να χορηγούνται τα τηλεοπτικά δικαιώματα βάσει κριτηρίων διαφάνειας·
28. εφιστά την προσοχή στην ανάγκη τήρησης του κοινοτικού δικαίου, δεδομένης της τεράστιας οικονομικής σημασίας που έχει η παραγωγή αθλητικών ειδών και αθλητικής ενδύσεως, και ιδιαίτερα στην ανάγκη να μην εισάγονται - στο πλαίσιο της αναπτυξιακής συνεργασίας - προϊόντα στην ευρωπαϊκή αγορά, η παραγωγή των οποίων δεν συνάδει με τις προδιαγραφές της ΔΟΕ και τους περιβαλλοντικούς κανόνες·
29. καλεί την Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τα συμπεράσματα της πορτογαλικής προεδρίας στο Συμβούλιο της Feira, να υποβάλει ανακοίνωση για την ενσωμάτωση του αθλητισμού στις διάφορες κοινοτικές πολιτικές και για τους τρόπους αναγνώρισης του έργου των αθλητικών οργανώσεων καθώς επίσης και για την έκταση της σωματικής αγωγής στα προγράμματα των διαφόρων κρατών μελών, τη σεξουαλική παρενόχληση και εκμετάλλευση στον αθλητισμό·
30. επιμένει να μετέχουν δίκαια οι καταναλωτές στο όφελος που προκύπτει, και ειδικά στο ότι οι ευρωπαίοι πολίτες δεν θα πρέπει να στερούνται της ευκαιρίας να παρακολουθούν "ζωντανές μεταδόσεις" αξιόλογων αθλητικών εκδηλώσεων μέσω της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης ή άλλων καναλιών, τα οποία δεν απαιτούν τέλος για το συγκεκριμένο αθλητικό γεγονός· κατά συνέπεια, καλεί την Επιτροπή να εξετάσει ευνοϊκά τις πρακτικές που θα συμβάλουν σε αυτό και, κατ' εφαρμογή του άρθρου 81(3) ΣΕΚ, να διευκολύνει τη μερική εξαίρεση από τους

¹⁰ ΕΕ C 196 της 13.07.99, σελ. 1.

κανόνες του ανταγωνισμού·

31. επιβεβαιώνει¹¹ το αίτημά του προς όλα τα κράτη μέλη να κάνουν χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 3α της οδηγίας σχετικά με τις τηλεοπτικές δραστηριότητες, προκειμένου να μην στερείται σημαντική μερίδα του κοινού της δυνατότητας να παρακολουθήσει εκδηλώσεις μείζονος κοινωνικής σημασίας εξαιτίας της μετάδοσής τους βάσει δικαιωμάτων αποκλειστικότητας·
32. ζητεί από τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι ένα μέρος των εσόδων από τις χορηγίες και τις διαφημίσεις αποβαίνει προς όφελος του ερασιτεχνικού αθλητισμού·
33. αναθέτει στην Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και την Επιτροπή.

¹¹ βλ. ψήφισμα της 13ης Ιουνίου 1997 σχετικά με το ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα του αθλητισμού, σημείο 4.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Το ενδιαφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τον αθλητισμό σημείωσε τα τελευταία δύο-τρία χρόνια πρωτοφανή άνοδο. Καθοριστικό σημείο αυτού του ενδιαφέροντος ήταν η έκθεση της κ. Pack του 1997 σχετικά με το ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα του αθλητισμού, στην οποία η εισηγήτρια ζητούσε από τη Διακυβερνητική Διάσκεψη να συμπεριλάβει στο άρθρο 128 της Συνθήκης ρητή αναφορά στον αθλητισμό και να αναγνωρίσει, κατ' αυτόν τον τρόπο, το πολιτιστικό φαινόμενο που αντιπροσωπεύει ο αθλητισμός στην Κοινότητα. Καλούσε επίσης την Επιτροπή να δημιουργήσει επιχειρησιακή ομάδα για τον αθλητισμό και να εκπονήσει, σε συνεργασία με τον αθλητικό κόσμο, Πράσινη Βίβλο για τον καθορισμό σφαιρικού σχεδίου δράσης της Ένωσης στον τομέα του αθλητισμού. Στα αιτήματα αυτά είχε απαντήσει η Διάσκεψη των Αντιπροσώπων των κρατών μελών που συνήλθε στο Τορίνο το 1996 προσαρτώντας στη Συνθήκη του Άμστερνταμ δήλωση για τον αθλητισμό, η οποία υπογράμμιζε «την κοινωνική σημασία του αθλητισμού, και δη το ρόλο του στη διαμόρφωση ταυτότητας και στην προσέγγιση των ανθρώπων». Καλούσε, ως εκ τούτου, τους οργανισμούς της ΕΕ να δίδουν ιδιαίτερη προσοχή στους αθλητικούς συλλόγους και στον ερασιτεχνικό αθλητισμό. Για την εκτέλεση αυτή της εντολής, η Επιτροπή οργάνωσε το Μάιο του 1999 το πρώτο Ευρωπαϊκό Συνέδριο για τον Αθλητισμό στο καταλληλότερο για το θέμα μέρος: την Ολυμπία. Περισσότεροι από διακόσιοι εκπρόσωποι του αθλητικού κόσμου κλήθηκαν να καθορίσουν ένα «ευρωπαϊκό πρότυπο αθλητισμού». Ωστόσο, ένα έγγραφο εργασίας που είχαν συντάξει οι υπηρεσίες της Επιτροπής υπογράμμιζε ότι η τελευταία δεν είχε καμία πρόθεση να προτείνει ενιαίο πρότυπο του ευρωπαϊκού αθλητισμού και ακόμη λιγότερο να δρομολογήσει ευρωπαϊκές πρωτοβουλίες. Μεταξύ αυτών των δύο αντίθετων πόλων μπορεί, συνεπώς, να εντοπιστεί όλη η κοινοτική δράση στον τομέα του αθλητισμού. Εκτιμώντας ότι υπάρχει ήδη ευρωπαϊκό πρότυπο αθλητισμού, το οποίο θα πρέπει ωστόσο να επιδιώξει να διασφαλίσει το «δικαίωμα στον αθλητισμό» για όλους τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Επιτροπή προτίμησε να επικεντρωθεί σε 4 προκλήσεις προτεραιότητας στον τομέα του αθλητισμού: 1) την υπερβολική εμπορευματοποίηση· 2) την προστασία των νέων· 3) την καταπολέμηση του ντόπινγκ· 4) τις οικονομικές επιπτώσεις. Σημαντικό γεγονός στην οργάνωση του ευρωπαϊκού αθλητικού πανοράματος ήταν αναμφισβήτητα η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στην υπόθεση Bosman (C-415/93). Για πρώτη φορά τέθηκαν οι βάσεις ενός νομικού καθεστώτος για τους αθλητές και αναγνωρίστηκαν τα δικαιώματα του αθλητή ως πολίτη και τα τεράστια οικονομικά συμφέροντα που περιστρέφονται γύρω από τον αθλητισμό και τις αθλητικές εκδηλώσεις. Βάσει των στοιχείων αυτών και της προσωπικής του εμπειρίας, ο εισηγητής προτίθεται να προβεί στην προσεκτική εξέταση της έκθεσης της Επιτροπής, η οποία αποτελεί αντικείμενο της παρούσας έκθεσης.

Πρέπει καταρχάς να σημειωθεί ότι, υπό το φως των τελευταίων εξελίξεων, η δήλωση που προσαρτάται στη Συνθήκη δεν είναι πλέον σε θέση να διασφαλίσει την εκπλήρωση των επιδιωκόμενων στόχων στον τομέα του αθλητισμού και, ως εκ τούτου, να καταπολεμήσει την υπερβολική εμπορευματοποίηση που παρατηρείται σήμερα, ιδίως σε ορισμένους αθλητικούς τομείς. Η δήλωση πρέπει να ολοκληρωθεί προκειμένου να επιτρέψει στον αθλητισμό να εξελιχθεί και σε οικονομικό επίπεδο χωρίς να χάσει την αυτονομία του. Είναι λοιπόν απαραίτητη μία νομική βάση δεδομένου ότι, απουσία μίας τέτοιας βάσης, κινδυνεύουν να ματαιωθούν όλα όσα έχουν κατακτηθεί μέχρι σήμερα. Η Κοινότητα πρέπει να εφοδιαστεί με νέα μέσα και εργαλεία. Κατά τη διάρκεια της πορτογαλικής Προεδρίας, ξεκίνησε η διαδικασία για την επανόρθωση των επιπτώσεων της απόφασης Bosman με τη δημιουργία οργανισμού ελέγχου των λογαριασμών των αθλητικών συλλόγων κατά το γαλλικό μοντέλο, που επιτρέπει τον αθλητικό υποβιβασμό των συλλόγων που δεν συμμορφώνονται. Η πρωτοβουλία αυτή της πορτογαλικής Προεδρίας ήταν

πολύ θετική, αλλά όχι επαρκής για να αποσαφηνιστεί αυτό το θέμα, δεδομένου ότι οι επαγγελματικοί αθλητικοί σύλλογοι που έχουν τη νομική φύση κεφαλαιουχικής εταιρείας υπόκεινται ήδη σε ελεγκτικούς οργανισμούς που προβλέπονται από τους αθλητικούς κανονισμούς οι οποίοι, με τη σειρά τους, επιβάλλονται από τις εθνικές αθλητικές ομοσπονδίες. Στους τομείς που δεν καλύπτονται από τους αθλητικούς κανονισμούς πρέπει να παρεμβαίνουν τα δικαστήρια μέσω της εφαρμογής του αστικού κώδικα των αντίστοιχων κρατών μελών. Πράγματι, αν από τη μία πλευρά η απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση Bosman έδωσε το βάπτισμα στην ευρωπαϊκή ενιαία αγορά των επαγγελματιών ποδοσφαιριστών, από την άλλη δημιούργησε νομοθετικό κενό συμβάλλοντας στην περαιτέρω αποδυνάμωση των πιο αδύναμων συλλόγων με την παραχώρηση των καλύτερων αθλητών τους και, κατά συνέπεια, κατέστησε ακόμη δυσκολότερη, σε ορισμένες χώρες, την πρόσβαση των νέων στον αθλητισμό. Αυτή η απόφαση, η οποία αλλοιώνει μέρος του αθλητικού συστήματος, τίθεται σήμερα υπό αμφισβήτηση από πολλές πλευρές και είναι πολυάριθμες οι εκκρεμούσες προσφυγές ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου εκ μέρους συλλόγων που αμφισβητούν τις μεταγραφές των αθλητών. Πολλοί επιμένουν να αποδίδουν τα αίτια των προβλημάτων που είναι συνυφασμένα με τον επαγγελματικό αθλητισμό, και συνεπώς με το ποδόσφαιρο, στην απόφαση Bosman, αυτό όμως είναι σωστό μόνο εν μέρει. Οι δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο επαγγελματικός αθλητισμός πρέπει να αναζητηθούν σε άλλες κατευθύνσεις, όπως για παράδειγμα στο υψηλό κόστος μεταγραφής των επαγγελματιών αθλητών· επιπλέον, οι επαγγελματικοί σύλλογοι που έχουν τη νομική φύση κεφαλαιουχικής εταιρείας δεν κατορθώνουν να επιβιώσουν ασκώντας μόνο αγωνιστικές/αθλητικές δραστηριότητες: για να έχουν αυτά τα νομικά πρόσωπα μέλλον θα πρέπει να αναπτύξουν δραστηριότητες βοηθητικές και συναφείς με τις θεσμικές. Αυτές είναι μόνο μερικές ενδείξεις των αιτιών των δυσκολιών που αντιμετωπίζει ο επαγγελματικός αθλητισμός. Η αθλητική δραστηριότητα, ιδίως σε ερασιτεχνικό επίπεδο, έχει μεγάλη σημασία για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τους σκοπούς της προστασίας και της εκπαίδευσης των νέων. Η προστασία των νέων αθλητών πρέπει να θεωρηθεί πρωταρχικός στόχος στο πλαίσιο αυτό, δεδομένου ότι αυτοί οι αθλητές συχνά συμμετέχουν από πολύ νωρίς στον πρωταθλητισμό και γίνονται θύματα απαράδεκτης ψυχολογικής πίεσης και σωματικής χειραγώγησης: αυτό είναι ένα πρόβλημα που αφορά την υγεία, την εκπαίδευση και την κατάρτισή τους. Πολυάριθμοι σύλλογοι διασκορπισμένοι ακόμη και στο πιο μικρό μέρος κρατούν τους νέους μακριά από την εγκληματικότητα και τα ναρκωτικά, τους διδάσκουν τις αξίες του αθλητικού πνεύματος, της κοινωνικότητας και του αγωνιστικού πνεύματος και τους κατευθύνουν προς μια αθλητική σταδιοδρομία. Όμως, για να μπορέσει να γίνει πραγματικότητα αυτό το όραμα του αθλητισμού, είναι αναγκαίο να ενθαρρύνει η ΕΕ με όλους τους δυνατούς τρόπους τον μη αγωνιστικό αθλητισμό και να καταπολεμήσει αποτελεσματικά και χωρίς επιείκεια δύο φαινόμενα που από μορφές εκφυλισμού μετατράπηκαν τον τελευταίο καιρό σε πραγματικούς δημόσιους κινδύνους: τη βία και το ντόπινγκ στον αθλητισμό. Στο πρώτο φαινόμενο το Συμβούλιο έχει ήδη αφιερώσει ένα ψήφισμα (...ΕΕ C 193/97, σελ. 1) και μια σύσταση της 22ας Απριλίου 1996 σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές πρόληψης και περιορισμού των ταραχών σε ποδοσφαιρικούς αγώνες (ΕΕ C 131/96, σελ. 1-11). Ωστόσο, όπως δείχνουν μεταξύ άλλων τα πρόσφατα γεγονότα της Κωνσταντινούπολης και της Κοπεγχάγης, επιβάλλεται συνεχής και απεριόριστη επαγρύπνηση. Σε κάθε περίπτωση, σταθερό σημείο πρέπει να είναι ότι αυτοί που διαπράττουν αδικήματα κατά τη διάρκεια αθλητικών εκδηλώσεων πρέπει να εντοπίζονται και να τιμωρούνται γρήγορα και τα θύματα τέτοιων εγκλημάτων πρέπει να λαμβάνουν γρήγορα τη δέουσα αποζημίωση. Λιγότερο απλή είναι αντίθετα η καταπολέμηση του φαινομένου του ντόπινγκ που προσέλαβε τον τελευταίο καιρό ασύλληπτες διαστάσεις εξαιτίας, μεταξύ άλλων, της συνενοχής και της σιωπής ορισμένων επίσημων οργανισμών. Αν σκεφτεί κανείς την πρόσφατη ανακάλυψη στην Ιταλία εμπορίου αναβολικών ουσιών που προορίζονταν για τα γυμναστήρια, το οποίο απέφερε κύκλο εργασιών εκατομμυρίων ευρώ, δεν προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι το

οργανωμένο έγκλημα κατέλαβε ήδη εξαπίνης τον αθλητισμό και επιδιώκει να πετύχει συνενοχές. Πώς μπορούν να απαντήσουν τα θεσμικά όργανα; Καταρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι δεν υπάρχει μέχρι σήμερα πραγματική κουλτούρα κατά της χρήσης αναβολικών. Οι νέοι είναι ελάχιστα και κακώς ενημερωμένοι και το σχολείο δεν κάνει πολλά για να καλύψει αυτό το κενό. Ανησυχητικές είναι επίσης οι δικαιολογίες ορισμένων αθλητών που πιάστηκαν επ' αυτοφώρω, σύμφωνα με τις οποίες όλοι οι αθλητές που φτάνουν στην κορυφή ενός αθλήματος κάνουν χρήση αναβολικών ουσιών. Οποιος καταφεύγει στα αναβολικά, το κάνει με την αυταπάτη των μεγάλων κερδών που μπορεί να αποκομίσει από μια αθλητική νίκη. Πράγματι, δεν είναι δυνατό να υποκρινόμαστε πως αγνοούμε ότι μια αθλητική εκδήλωση έχει επιτυχία αν καταγραφούν αγωνιστικά αποτελέσματα που να την μετατρέπουν σε αντικείμενο ενδιαφέροντος για τους χορηγούς. Οι αθλητικοί οργανισμοί είναι πλέον εταιρείες που δίνουν αναπόφευκτα μέγιστη σημασία στις οικονομικές πτυχές. Για τον λόγο αυτό, το καθήκον της καταπολέμησης του ντόπινγκ πρέπει να αφαιρεθεί από τους οργανισμούς που αποκομίζουν κέρδη από τις αθλητικές εκδηλώσεις και πρέπει αντίθετα να ανατεθεί σε έναν ανεξάρτητο και ουδέτερο οργανισμό που θα συνεργάζεται με τα αθλητικά, δικαστικά και αστυνομικά όργανα των κρατών μελών για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος. Αυτός θα πρέπει να χρησιμοποιεί όλες τις ήδη υφιστάμενες δομές και να χρηματοδοτείται από τις θέσεις του προϋπολογισμού που προορίζονται για τους ίδιους σκοπούς χωρίς να είναι απαραίτητη η αύξηση των δαπανών του κοινοτικού προϋπολογισμού. Αυτός ο οργανισμός θα μπορούσε να αποτελείται από εκπροσώπους των κρατών μελών, με θητεία ορισμένου χρόνου ούτως ώστε να αποφευχθεί η δημιουργία πελατειακών σχέσεων, οι οποίοι θα επιλέγονται μεταξύ των ευρωβουλευτών. Και φτάνουμε έτσι στο θέμα της διαπλοκής αθλητισμού και επιχειρήσεων. Στην έκθεση του Ελσίνκι για τον αθλητισμό, η Επιτροπή πολύ ορθά επισημαίνει ότι «ο τομέας του αθλητισμού, σε ό,τι αφορά τις οικονομικές του δραστηριότητες, όπως και οι άλλοι τομείς της οικονομίας, υπόκειται στις διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ». Είναι λοιπόν αυτονόητο ότι όλες οι εμπορικές οργανώσεις που ασχολούνται με δραστηριότητες συναφείς με τον αθλητισμό πρέπει να υπόκεινται στη Συνθήκη και εν γένει στις κοινοτικές διατάξεις, ανεξάρτητα από τις ιδιαιτερότητές τους. Σήμερα, ένας ιδιωτικός οικονομικός φορέας δεν μπορεί να διοργανώσει έναν αθλητικό αγώνα χωρίς άδεια. Από την άλλη πλευρά, περιοριστικές πρακτικές διαμορφωμένες μέσω της άσκησης γενικών οικονομικών δραστηριοτήτων συναφών με τον αθλητισμό θα μπορούσαν να παραβιάζουν τους κανόνες του ανταγωνισμού: πράγματι απαγορεύονται 1) η πώληση εισιτηρίων· 2) οι συμβάσεις χορηγιών που αποκλείουν από την αγορά άλλους παραγωγούς και προμηθευτές· 3) οι μεταγραφές αθλητών· 4) οι δραστηριότητες των οργανισμών που αποκλείουν χωρίς θεμιτό λόγο επιχειρηματίες που δεν διαθέτουν άδεια.

Επιπλέον, η ΕΕ πρέπει να ενθαρρύνει και να διευκολύνει τις πρωτοβουλίες και τις δράσεις με στόχο την αλληλεγγύη υπέρ φτωχότερων αθλητικών τομέων (ερασιτεχνικού αθλητισμού) και κοινωνικά λιγότερο ευνοημένων τάξεων. Πράγματι, στη διαπλοκή μεταξύ αθλητισμού και επιχειρήσεων οφείλονται οι στρεβλώσεις και οι εκφυλισμοί που θέτουν υπό αμφισβήτηση την αρχή της οικονομικής αλληλεγγύης και έχουν ως αποτέλεσμα να δίνεται από τα μαζικά μέσα ενημέρωσης μεγαλύτερη προσοχή σε ορισμένους τομείς, επειδή αποφέρουν μεγαλύτερα κέρδη, φτάνοντας μέχρι το σημείο να μονοπωλούν το χρόνο ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης, ή να αναπτύσσεται το ποδόσφαιρο πολύ περισσότερο από άλλα αθλήματα, μέχρι του σημείου να προκαλεί εσωτερικές συγκρούσεις, ή να μην σταματά να αυξάνεται ο αριθμός των αγώνων. Ενδεικτική αυτής της τάσης είναι η διαφορά των ποσών που καταβάλλονται για την απόκτηση των δικαιωμάτων τηλεοπτικής αναμετάδοσης: 400 εκατ. δολάρια για την Ολυμπιάδα της Βαρκελώνης το 1986 και 1.300 εκατ. δολάρια για την προσεχή Ολυμπιάδα του Σίδνεϋ. Αν και αυτή η φρενήρης κυκλοφορία κεφαλαίων δημιουργεί θέσεις εργασίας και παράγει πλούτο, δεν

επιλύει ωστόσο το πρόβλημα της ανεργίας: αντίθετα, θα μπορούσε να οδηγήσει πολλούς νέους, με το δέλεαρ του εύκολου κέρδους, να αμελήσουν τις σπουδές τους ή την επαγγελματική τους κατάρτιση. Αυτός είναι, μεταξύ άλλων, ένας από τους λόγους που η ΕΕ πρέπει να μεριμνήσει ώστε: 1) να ενσωματωθεί καλύτερα ο αθλητισμός στα σχολικά προγράμματα· 2) να διασφαλιστεί στους αθλητές ένα δίκτυο κοινωνικής στήριξης· 3) να προβλεφθεί επαγγελματική κατάρτιση και για τους αθλητές, τους παράγοντες και τους τεχνικούς του αθλητισμού· 4) να αποδοθεί στον αθλητισμό η δέουσα προσοχή ως σημαντικό βήμα κοινωνικής δημοκρατίας και μέσο κατά του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.

22 Ιουνίου 2000

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

προς την Επιτροπή Πολιτισμού, Νεότητας, Παιδείας, Μέσων Ενημέρωσης και Αθλητισμού

σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο με στόχο τη διαφύλαξη των σημερινών δομών του αθλητισμού και τη διατήρηση της κοινωνικής λειτουργίας του στο κοινοτικό πλαίσιο

-Έκθεση του Ελσίνκι για τον αθλητισμό-
(COM(1999) 644 – C5-0088/2000 – 2055/2000(COS))

Συντάκτης γνωμοδότησης: Klaus-Heiner Lehne

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Κατά τη συνεδρίασή της στις 29 Φεβρουαρίου 2000, η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων και Εσωτερικής Αγοράς όρισε συντάκτη γνωμοδότησης τον κ. Klaus-Heiner Lehne.

Κατά τις συνεδριάσεις της στις 8 Μαΐου 2000 και 20 Ιουνίου 2000, η επιτροπή εξέτασε το σχέδιο γνωμοδότησης.

Κατά την τελευταία ως άνω συνεδρίαση, η επιτροπή ενέκρινε τα κατωτέρω συμπεράσματα με 13 ψήφους υπέρ και 1 ψήφο κατά.

Ήσαν παρόντες κατά την ψηφοφορία οι βουλευτές: Willi Rothley, ασκών την προεδρία· Klaus-Heiner Lehne συντάκτης γνωμοδότησης· Maria Berger, Willy C.E.H. De Clercq, Raina A. Mercedes Echerer, Janelly Fourtou, Evelyne Gebhardt, Gerhard Hager, Malcolm Harbour, Ιωάννης Κουκιάδης, Donald Neil MacCormick, Véronique Mathieu, Bill Miller και Gary Titley.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ

Προβληματική

Ο ερασιτεχνικός αθλητισμός είναι υγιεινός, ο πρωταθλητισμός μία καλή επιχείρηση και στον αθλητισμό υπάρχουν κανόνες. Ποιοι είναι όμως οι κανόνες που διέπουν τον αθλητισμό; Ειδικότερα: πώς πρέπει να εφαρμόζονται στον αθλητισμό οι κανόνες του ανταγωνισμού καθώς και οι διατάξεις που αφορούν τις τέσσερις ελευθερίες;

Η κοινωνική λειτουργία του ερασιτεχνικού αθλητισμού

Τα όσα γράφονται από την Επιτροπή στην εδώ εξεταζόμενη ανακοίνωση του Ελσίνκι σχετικά με τον εκπαιδευτικό και κοινωνικό ρόλο του αθλητισμού δεν μπορεί παρά να χαρακτηρισθούν ως ευπρόσδεκτα. Πράγματι η ενασχόληση με τον αθλητισμό είναι ωφέλιμη για την υγεία. Η εκπαιδευτική και κοινωνική επίδραση του αθλητισμού είναι πολύτιμη. Ακόμη και εθελοντικές δραστηριότητες σε αθλητικούς συλλόγους, ιδίως σε ό,τι αφορά την εργασία στον τομέα της νεότητας, αξίζουν το σεβασμό μας. Ο αθλητισμός υπό αυτή την έννοια πρέπει να προωθηθεί και η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να συμβάλει σε αυτό.

Ένα ζήτημα δεοντολογίας του πρωταθλητισμού

Ακροθιγώς αναφέρεται η Επιτροπή και στο ζήτημα του ντόπινγκ. Αυτή η θεματική συζητείται διεξοδικά από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο πλαίσιο της ανακοίνωσης της Επιτροπής για την καταπολέμηση του ντόπινγκ¹². Η ομάδα της Επιτροπής για τη δεοντολογία και τις νέες τεχνολογίες κατέθεσε γνωμάτευση σχετικά με το ντόπινγκ στις 11 Νοεμβρίου 1999¹³.

Ο συντάκτης της παρούσας γνωμοδότησης επιθυμεί απλώς να επιμείνει ότι θεωρεί άτοπη την ποινική δίωξη των προσώπων που κάνουν *τα ίδια χρήση αναβολικών ουσιών*. Κάθε άνθρωπος φέρει ο ίδιος την ευθύνη για την υγεία του. Οι κριτικές ηθικολόγων, όταν αναφέρονται στο αυτοντοπάρισμα αθλητών πρέπει να αποκρούονται.

Ωστόσο αλλιώς πρέπει να αξιολογείται η δραστηριότητα όσων παρασύρουν άλλους παρά τη θέλησή τους στη χρήση αναβολικών ουσιών. Ιδίως το να παρασύρει κανείς ανηλίκους είναι κάτι το επικίνδυνο.

Το κοινοτικό νομικό πλαίσιο των οικονομικών παραμέτρων του αθλητισμού

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Βιέννης ανέθεσε στην Επιτροπή να συντάξει έκθεση "με στόχο τη *διαφύλαξη* των σημερινών δομών του αθλητισμού και τη *διατήρηση* της κοινωνικής λειτουργίας του στο κοινοτικό πλαίσιο". Εναρμονίζονται όμως αυτά που πρέπει να διαφυλαχθούν και να διατηρηθούν με το κοινοτικό δίκαιο; Στον τομέα του πρωταθλητισμού δε φαίνεται να ισχύει πάντα κάτι τέτοιο.

Οι συζητήσεις σχετικά με το πώς κρίνει το κοινοτικό δίκαιο τον επαγγελματικό αθλητισμό και

¹² COM(1999)643 της 1ης Δεκεμβρίου 1999

¹³ βλέπε http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgc/ethics/en/index.htm

τη συνακόλουθη εμπορευματοποίηση ξεκίνησαν με την περίφημη απόφαση Bosman¹⁴ καθώς και με ορισμένες αποφάσεις της Επιτροπής¹⁵. Η απόφαση Bosman αφορούσε το ασυμβίβαστο του τότε ισχύοντος συστήματος μεταγραφής ποδοσφαιριστών με την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζόμενων (Άρθ. 39 ΣΕΚ), οι αποφάσεις της Επιτροπής αφορούν το δικαίω του ανταγωνισμού (Άρθ. 81 επ. ΣΕΚ).

Ο εισηγητής τάσσεται αποφασιστικά κατά του να τεθεί υπό αμφισβήτηση η απόφαση Bosman. Ούτε πρέπει να θιγούν οι αποφάσεις της Επιτροπής για τον ανταγωνισμό στο πλαίσιο της εμπορευματοποίησης του αθλητισμού.

*Δεν πρέπει να ξεχνά κανείς ότι η εμπορευματοποίηση του πρωταθλητισμού έχει εξελιχθεί σε **υπόθεση δισεκατομμυρίων**.*

Πρώτο φυσικά πρέπει να αναφέρει κανείς το **ποδόσφαιρο**: αναρίθμητα σωματεία μετατράπηκαν σε ανώνυμες εταιρείες και έχουν πλέον εισαχθεί στο χρηματιστήριο (ιδίως στο Ηνωμένο Βασίλειο). Σε άλλες χώρες υπήρξαν εταιρείες επενδύσεων που αγόρασαν απευθείας ποδοσφαιρικά σωματεία (π.χ. AC Milan ή Paris St Germain). Στον αγώνα για τα δικαιώματα μετάδοσης ρίχνονται εκατομμύρια ευρώ.

Από εκεί και πέρα μπορεί κανείς να ανατρέξει στην οργάνωση και την εμπορευματοποίηση της **φόρμουλας 1, των χιονοδρομιών, των διοργανώσεων αντισφαίρισης, των ποδηλατοδρομιών, των παγκόσμιων πρωταθλημάτων και των Ολυμπιάδων**, για να διαπιστώσει ότι το οικονομικό στοιχείο διαδραματίζει πρωταρχικό ρόλο σε πολλές από τις αθλητικές επιχειρήσεις και επιχειρήσεις εμπορευματοποίησης σε αυτό τον τομέα.

Ως εκ τούτου δεν υπάρχει λόγος να αντιμετωπίζονται οι αθλητικές επιχειρήσεις διαφορετικά από τις βιομηχανικές επιχειρήσεις.

Η Επιτροπή είναι άξια ευχαριστιών που κατονομάζει σαφώς στην παράγραφο 4.2.1.2 συγκεκριμένες πρακτικές οι οποίες *απαγορεύονται αυστηρά* από τους κανόνες του ανταγωνισμού.

Μεταξύ άλλων κατονομάζονται ως απαγορευμένες ορισμένες πρακτικές στην πώληση εισιτηρίων. Η υπόθεση της πώλησης εισιτηρίων για το παγκόσμιο πρωτάθλημα του 1998 είχε αντιμετωπισθεί κατά την εποχή εκείνη και από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Επιφυλάξεις ωστόσο πρέπει να διατυπωθούν εκεί που η Επιτροπή εκφράζει τη θέση ότι ορισμένες πρακτικές *θα μπορούσαν να εξαιρεθούν* από τους κανόνες του ανταγωνισμού

¹⁴ Απόφαση ΔΕΚ της 15ης Δεκεμβρίου, Bosman, Υπόθ. C-415/93, Συλ. σελ. 4921

¹⁵ πρβλ. π.χ. τις αποφάσεις της Επιτροπής

91/130/ΕΟΚ « Screensport »

92/521/ΕΟΚ « Διάθεση τουριστικών πακέτων κατά το παγκόσμιο κύπελλο ποδοσφαίρου 1990»

96/346/ΕΚ « RTL/Veronica/Endmol »

1999/153/ΕΚ « Bertelsmann/Kirch/Premiere »

1999/242/ΕΚ « TPS »

1999/781/ΕΚ « British Interactive Broadcasting/Open »

2000/12/ΕΚ « Παγκόσμιο κύπελλο ποδοσφαίρου 1998 »

(4.2.1.3). Ο συντάκτης καλεί να μην εκδίδει επιταγές εν λευκώ αλλά να εξετάζει με μεγάλη προσοχή κάθε συγκεκριμένη περίπτωση χωριστά. Αυτό αφορά ιδίως τις συμβάσεις δικαιωμάτων μετάδοσης και τους κανόνες μεταγραφής παικτών.

Δικαιώματα μετάδοσης

Αυτό που στο εξής θα αναφέρεται ως "δικαίωμα μετάδοσης" δεν αποτελεί στην πραγματικότητα δικαίωμα κανενός. Ο πραγματικός πυρήνας του "δικαιώματος μετάδοσης" εντοπίζεται στο γεγονός ότι ο διοργανωτής μιας αθλητικής εκδήλωσης επιτρέπει σε ορισμένα μόνο δικής του επιλογής συνεργεία λήψεως και μετάδοσης την πρόσβαση στον αθλητικό χώρο και συγχρόνως φυλάσσει τους αθλητικούς χώρους από την πρόσβαση ανεπιθυμητών. Όσον αφορά το γερμανικό δίκαιο, το Ομοσπονδιακό Δικαστήριο με απόφασή του της 14ης Μαρτίου 1990 (KvR 4/88 (KG)) εξηγεί το "δικαίωμα μετάδοσης" με τη συρροή διαφόρων δικαιωμάτων. Αυτά τα δικαιώματα είναι το δικαίωμα έναρξης και άσκησης επιτηδεύματος, οι απαιτήσεις που συνδέονται με το δίκαιο του ανταγωνισμού οι οποίες απορρέουν από το νόμο περί αθέμιτου ανταγωνισμού και το δικαίωμα παροχής πρόσβασης ή απαγόρευσης εισόδου. Η ακριβής διατύπωση είναι: "Η άδεια εκ μέρους του διοργανωτή για τηλεοπτική μετάδοση αθλητικής διοργάνωσης δεν αποτελεί ως εκ τούτου από νομικής απόψεως μεταβίβαση δικαιωμάτων αλλά συγκατάθεση σε παρεμβάσεις, τις οποίες θα μπορούσε να απαγορεύσει ο διοργανωτής βάσει των νομικών θέσεων που αναφέρθηκαν παραπάνω."

Τα ακόλουθα δύο παραδείγματα θα καταδείξουν πώς έχει αντιμετωπισθεί στην πράξη το ζήτημα των "δικαιωμάτων μετάδοσης".

Οι κανονισμοί της UEFA¹⁶ ορίζουν τα εξής:

«Άρθρο 44.1: Η UEFA και οι ενώσεις μέλη έχουν το αποκλειστικό δικαίωμα να εγκρίνουν ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις καθώς επίσης και κάθε άλλη χρήση και διάδοση μέσω εικόνας και ήχου, είτε ζωντανά είτε μαγνητοσκοπημένα, συνολικά ή αποσπασματικά, αγώνων που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά τους»

Το άρθρο 3, παράγραφος 3 του κανονισμού για τους επαγγελματίες παίκτες της Γερμανικής Ομοσπονδίας Ποδοσφαίρου¹⁷ ορίζει τα εξής:

"(3) Το δικαίωμα σύναψης συμβάσεων με επαγγελματικές ομάδες για τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές μεταδόσεις αγώνων σε επίπεδο Γερμανικής Ομοσπονδίας και σε διεθνές επίπεδο έχει η Γερμανική Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου.
Το αντίστοιχο ισχύει και για τα δικαιώματα που σχετίζονται με όλα τα άλλα μέσα αποθήκευσης ήχου και εικόνας, δίσκων και κασετών, με μελλοντικές τεχνικές εγκαταστάσεις κάθε είδους και κάθε μορφής προγράμματος και εκμετάλλευσης, καθώς επίσης με άλλους ενδεχόμενους συμβαλλόμενους."

Η Επιτροπή καλείται να εξετάσει αν διατάξεις όπως οι προαναφερθείσες συμβιβάζονται με το δίκαιο του ανταγωνισμού, λαμβανομένου υπόψη του αντίστοιχου συνολικού πλαισίου. Σε περίπτωση ελεύθερης μεταγραφής, η Επιτροπή πρέπει να ελέγχει με τη μεγαλύτερη

¹⁶ www.uefa.com

¹⁷ www.dfb.de

αυστηρότητα αν εξασφαλίζεται πράγματι "για τους καταναλωτές δίκαιο τμήμα από το όφελος που προκύπτει" (Άρθ. 81 (3)) και αν παραμένει ζωντανός ο ανταγωνισμός στη σχετική αγορά.

Εξάλλου το άρθρο 3α της οδηγίας σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων¹⁸ παρέχει την εξουσία στα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα, ώστε να μην εμποδίζεται σημαντική μερίδα του κοινού να παρακολουθήσει εκδηλώσεις μείζονος κοινωνικής σημασίας μέσω τηλεοπτικής κάλυψης σε δωρεάν πρόγραμμα εξαιτίας της μετάδοσής τους βάσει δικαιωμάτων αποκλειστικότητας.

Κανόνες μεταγραφής παικτών

Ο αθλητισμός εμπίπτει στο κοινοτικό δίκαιο στο βαθμό που αποτελεί οικονομική δραστηριότητα.¹⁹ Τούτο αφορά τη δραστηριότητα επαγγελματιών ή ημιαπαγγελματιών ποδοσφαιριστών, αφού αυτοί ασκούν έμμιση επαγγελματική δραστηριότητα ή παρέχουν υπηρεσίες έναντι αμοιβής.²⁰ Ως εκ τούτου το άρθρο 39 σχετικά με το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων μπορεί κατ' αρχήν να εφαρμοσθεί στους επαγγελματίες ποδοσφαιριστές. Το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας περιλαμβάνει και το δικαίωμα να εγκαταλείπει κανείς τη χώρα καταγωγής του.²¹ Οι διακρατικοί κανόνες για τις μεταγραφές που ίσχυαν, όταν συνέβησαν τα περιστατικά της υπόθεσης Bosman παρέβλαψαν την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων διότι ορίζουν ότι "ο επαγγελματίας ποδοσφαιριστής δεν μπορεί να ασκήσει τη δραστηριότητά του αγωνιζόμενος με νέο σύλλογο εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος αν ο σύλλογος αυτός δεν κατέβαλε στον προηγούμενο αποζημίωση μεταγραφής, το ύψος της οποίας συμφωνήθηκε μεταξύ των δύο συλλόγων ή καθορίστηκε σύμφωνα με τους κανόνες των αθλητικών ομοσπονδιών."²²

Ο συντάκτης γνωμοδότησης τάσσεται κατηγορηματικά εναντίον της οπισθοδρόμησης σε σημείο πριν από αυτό που επιτεύχθηκε με την απόφαση Bosman. Και οι νέοι κανόνες για τις μεταγραφές πρέπει να ανταποκρίνονται επίσης ανά πάσα στιγμή στα όσα ορίζει το άρθρο 39 ΣΕΚ.

¹⁸ Οδηγία 89/552/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ.

¹⁹ ΔΕΚ της 12ης Δεκεμβρίου 1974, Walrave, Υπόθ. 36/74, Σκέψη 4, Απόφαση Bosman, Σκέψη 73

²⁰ ΔΕΚ της 14ης Ιουλίου 1976, Donà, Υπόθ. 13/76, Σκέψη 12 ; Απόφαση Bosman, Σκέψη 73.

²¹ Απόφαση Bosman, Σκέψη 95

²² Απόφαση Bosman, Σκέψη 100

Ρήτρες περί εθνικότητας

Η απόφαση Bosman ορίζει ότι το άρθρο 39 ΣΕΚ "αποκλείει την εφαρμογή κανόνων θεσπιζομένων από τις αθλητικές ομοσπονδίες σύμφωνα με τους οποίους, οι ποδοσφαιρικοί σύλλογοι στους αγώνες που διοργανώνουν αυτές οι ομοσπονδίες μπορούν να παρατάσσουν περιορισμένο μόνο αριθμό επαγγελματιών παικτών που είναι υπήκοοι άλλων κρατών μελών."²³

Από την άλλη πλευρά το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έχει αναγνωρίσει ότι η Συνθήκη δεν απαγορεύει πρακτικές με τις οποίες "αποκλείονται οι αλλοδαποί παίκτες από ορισμένες συναντήσεις για λόγους μη οικονομικής φύσεως που αφορούν τον ιδιαίτερο χαρακτήρα και το ειδικό πλαίσιο των συναντήσεων αυτών και επομένως που ενδιαφέρουν αποκλειστικά το άθλημα αυτό καθ' εαυτό, όπως συμβαίνει λ.χ. με τις συναντήσεις μεταξύ εθνικών ομάδων διαφόρων χωρών."²⁴

Κανόνες διοργάνωσης και επιλογής στον αθλητισμό

Στις 11 Απριλίου 2000 το ΔΕΚ διαπίστωσε μεν στην απόφαση Christelle Delière (Υπόθ. C-51/96) ότι ο αθλητισμός στην κατ' αντικείμενο υπόθεση του επαγγελματικού ή ημιεπαγγελματικού τζούντο υπόκειται στους κανόνες περί ελεύθερης παροχής υπηρεσιών (Αρθ. 49 ΣΕΚ).²⁵

Το ΔΕΚ δήλωσε ωστόσο ότι οι εξετασθέντες κανόνες διοργάνωσης και επιλογής δεν θίγουν την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών.²⁶

²³ Σκέψη 137

²⁴ Σημείο 127

²⁵ Σημείο 56 επ.

²⁶ Σημείο 69.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων και Εσωτερικής Αγοράς καλεί την Επιτροπή Πολιτισμού, Νεότητας, Παιδείας, Μέσων Ενημέρωσης και Αθλητισμού, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τα ακόλουθα στοιχεία:

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

1. χαιρετίζει τις θέσεις της Επιτροπής όσον αφορά τις σημαντικές εκπαιδευτικές και κοινωνικές λειτουργίες του αθλητισμού· τονίζει τον ενοποιητικό χαρακτήρα του αθλητισμού και τη σημασία του όχι μόνο σε ό,τι αφορά τη σωματική ανάπτυξη αλλά και στο πνευματικό επίπεδο, καθώς προωθεί σημαντικές κοινωνικές αξίες, όπως το ομαδικό πνεύμα, ο έντιμος συναγωνισμός, η συνεργασία, η ανεκτικότητα και η αλληλεγγύη·
2. εκφράζει το σεβασμό του για τις εθελοντικές δραστηριότητες στους αθλητικούς συλλόγους οι οποίοι επιδίδονται στον ερασιτεχνικό αθλητισμό, και ιδίως την εργασία με τους νέους και τις μειονότητες στον αθλητισμό και την κοινωνία· υπενθυμίζει την ανάγκη να εξασφαλιστεί ειδικός συντονισμός των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του ερασιτεχνικού αθλητισμού·
3. θεωρεί ότι οι εν λόγω δραστηριότητες πρέπει να τύχουν μεγαλύτερης υποστήριξης και ζητεί από την Επιτροπή να εξετάσει κατά πόσο η υποστήριξη αυτή μπορεί να υλοποιηθεί καλύτερα σε ευρωπαϊκό επίπεδο και να καλύψει περισσότερες δραστηριότητες·
4. χαιρετίζει την προθυμία της Επιτροπής στην έκθεση του Ελσίνκι να υποβάλει προτάσεις για συνοδευτικά, συντονιστικά και ερμηνευτικά μέτρα σε κοινοτικό επίπεδο για να ενισχυθεί η νομική ασφάλεια του αθλητισμού και η ειδική κοινωνική και εκπαιδευτική αποστολή του·
5. λαμβάνει γνώση του γεγονότος ότι ο πρωταθλητισμός και η εμπορευματοποίησή του αποτελούν υπόθεση δισεκατομμυρίων· διαπιστώνει όμως περαιτέρω ότι ο αθλητισμός, ακόμη και στις εμπορικές του μορφές, έχει ειδικά χαρακτηριστικά τα οποία έχουν σαφώς αναγνωριστεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο· κατά συνέπεια, επιβεβαιώνει ότι η εφαρμογή του δικαίου περί ανταγωνισμού που εφαρμόζεται πλήρως στις εμπορικές πτυχές του αθλητισμού και των τεσσάρων ελευθεριών, πρέπει να ερμηνεύονται με βάση τα ειδικά χαρακτηριστικά αθλητικών φορέων, οι οποίοι, με τη σειρά τους, οφείλουν να αναγνωρίσουν ότι πρέπει επίσης, εκτός από τις αρχές αμιγούς επιχειρηματικής δραστηριότητας, να τηρούν τις αρχές δημοκρατικής λογοδοσίας·
6. προειδοποιεί για τις μεγάλες διαφορές που μπορούν να δημιουργηθούν αφενός μεταξύ πρωταθλητισμού και μικρότερων αθλητικών συλλόγων και, αφετέρου, μεταξύ επαγγελματικού και ερασιτεχνικού αθλητισμού· επισημαίνει ότι σε αμφότερες τις περιπτώσεις, το ένα είναι αδύνατο να υπάρξει χωρίς το άλλο και, επομένως, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα να διατηρηθεί, σε αμφότερες τις περιπτώσεις, η αμοιβαία υποστήριξη·
7. θεωρεί ως αυτονόητο ότι η Επιτροπή αναγνωρίζει ως σταθερώς καθιερωμένες τις βασικές αρχές που θέσπισε η απόφαση Bosman¹⁶ και καλεί, κατά συνέπεια, την

¹⁶ ΔΕΚ της 15ης Δεκεμβρίου 1995, Υπόθ. C-415/93, Συλ. σελ. 4921.

Επιτροπή να υποστηρίξει δομές αυτοδιοίκησης στον χώρο του αθλητισμού, οι οποίες θα προωθούν την αλληλεγγύη και θα ενθαρρύνουν την κατάρτιση και την εξέλιξη αθλητών, τόσο στα μικρότερα τοπικά σωματεία, όσο και στους μεγάλους διεθνώς αναγνωρισμένους συλλόγους, και υπενθυμίζει στην Επιτροπή ότι τέτοιες δομές και στόχοι είναι πλήρως συμβατές με την γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στην υπόθεση Bosman·

8. διαπιστώνει ότι με την απόφαση Delière¹⁷ του ΔΕΚ δεν τίθενται σε κίνδυνο οι κανόνες διοργάνωσης και επιλογής του αθλητισμού·
9. καλεί την Επιτροπή να εξετάσει κατά περίπτωση με τη μέγιστη δυνατή προσοχή και τηρώντας αυστηρά τις διατάξεις της Συνθήκης τις πρακτικές που θα μπορούσαν να εξαιρεθούν από τους κανόνες περί ανταγωνισμού· ιδιαίτερα, χαιρετίζει την προθυμία της Επιτροπής να εισαγάγει συνοδευτικά, συντονιστικά και ερμηνευτικά μέτρα για να ενισχυθεί η νομική ασφάλεια και να προωθηθεί η ανάπτυξη του λαϊκού αθλητισμού, εξασφαλίζοντας έτσι ισότητα ευκαιριών και συμβάλλοντας στην υγιή και διαφοροποιημένη ανάπτυξη του ευρωπαϊκού αθλητισμού·
10. επιμένει να μετέχουν οι καταναλωτές δίκαια στο όφελος που προκύπτει, και ειδικά στο ότι οι ευρωπαίοι πολίτες δεν θα πρέπει να στερούνται της ευκαιρίας να παρακολουθούν "ζωντανές μεταδόσεις" αξιόλογων αθλητικών εκδηλώσεων μέσω της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης ή άλλων καναλιών, τα οποία δεν απαιτούν τέλη για το συγκεκριμένο αθλητικό γεγονός· κατά συνέπεια, καλεί την Επιτροπή να εξετάσει ευνοϊκά τις πρακτικές που θα συμβάλουν σε αυτό και, κατ' εφαρμογή του άρθρου 81(3) ΣΕΚ, να διευκολύνει τη μερική εξαίρεση από τους κανόνες του ανταγωνισμού·
11. επιβεβαιώνει¹⁸ το αίτημά του προς όλα τα κράτη μέλη να κάνουν χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 3α της οδηγίας σχετικά με τις τηλεοπτικές δραστηριότητες, προκειμένου να μην στερείται σημαντική μερίδα του κοινού της δυνατότητας να παρακολουθήσει εκδηλώσεις μείζονος κοινωνικής σημασίας εξαιτίας της μετάδοσής τους βάσει δικαιωμάτων αποκλειστικότητας·
12. επαναλαμβάνει¹⁹ το αίτημά του προς την Επιτροπή να εξετάσει τις διατάξεις των διαφόρων κρατών μελών σχετικά με τη δημόσια επιδότηση επαγγελματικών συλλόγων και να συμβάλει στη διαφάνεια της οικονομικής κατάστασης των επαγγελματικών συλλόγων·

¹⁷ ΔΕΚ της 11ης Απριλίου 2000, Υπόθ. C-51/96.

¹⁸ βλ. ψήφισμα της 13ης Ιουνίου 1997 σχετικά με το ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα του αθλητισμού, σημείο 4.

¹⁹ βλ. ψήφισμα της 13ης Ιουνίου 1997 σχετικά με το ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα του αθλητισμού, σημείο 6 στ).

13. σέβεται το πλαίσιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για τον αθλητισμό, αλλά συγχρόνως ζητεί από την Επιτροπή, σύμφωνα με το πνεύμα της Δήλωσης 29 στο Παράρτημα της Συνθήκης του Άμστερνταμ, να λάβει δεόντως υπόψη της τον εθνικό και περιφερειακό χαρακτήρα των αθλητικών δομών, καθώς και την ιστορική παράδοση του αθλητισμού στην Ευρώπη·
14. υπενθυμίζει στους αθλητικούς φορείς και στα κράτη μέλη τον στόχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εξασφαλίσει στους πολίτες της προστασία στους τομείς της ελευθερίας και της ασφάλειας και ζητεί από τις αρμόδιες αρχές να εντείνουν τη συνεργασία τους, προκειμένου να αποτραπεί η βία σε αθλητικές εκδηλώσεις·
15. υπογραμμίζει ότι η Κοινότητα οφείλει να λάβει υπόψη την αυτονομία και την αρμοδιότητα των αναγνωρισμένων αθλητικών φορέων, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο, σε ό,τι αφορά τη διοίκηση και την οργάνωση των αντίστοιχων αθλητικών κλάδων.